

ຖືກສຽງກັບດິນຕີແຫ່ງສັດທາ

ໂດຍ ແອວເດີ ຄະເວັນຕິນ ແອວ ຄຸກ
ແຫ່ງສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ

ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ຂອງສາດສະໜາຈັກພົບປະກັບສະມາຊິກຕະຫລອດທົ່ວໂລກ, ພວກເຮົາເຫັນດ້ວຍ
ຕົວເອງວ່າໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ເປັນພະລັງແຫ່ງຄວາມດົງາມແນວໃດ. ພວກເຮົາຂໍສັນລະເສີນທ່ານສຳລັບ
ທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານເຮັດເພື່ອເປັນພອນໃຫ້ແກ່ຊີວິດຂອງທຸກໆຄົນທັງປວງ.

ພວກເຮົາຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ມອບໝາຍກັບວຽກງານທາງປະຊາສຳພັນກໍຮູ້ຕົວ ໄດ້ດີວ່າຄວາມຄິດເຫັນຂອງ
ຜູ້ຄົນທີ່ມີອິດທິພົນ ແລະ ນັກສື່ສານໃນສະຫະລັດ ແລະ ຕະຫລອດທົ່ວໂລກໄດ້ເພີ່ມການສົນທະນາ
ຂອງປະຊາຊົນກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກ ແລະ ສະມາຊິກຂອງເຮົາ. ປັດໃຈພິເສດທີ່ເຂົ້າຫາຈຸດດຽວກັນ
ໄດ້ເພີ່ມທະວີຄວາມຮູ້ສຶກຕົວກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກ.¹

ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຈິງໃຈເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈຜູ້ຄົນຂອງ
ເຮົາ ແລະ ຄຳສອນຂອງເຮົາ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເປັນຄົນສຸພາບ ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມບໍ່ໃຫ້ມີອະຄະຕິ, ຊຶ່ງເຮົາ
ກໍມີຄວາມກະຕັນຍູ.

ເຮົາກໍເຂົ້າໃຈອີກວ່າຫລາຍຄົນກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈສິ່ງສັກສິດ. ເຈົ້າອາຈານ ໂລດ ແສກສ໌ ແຫ່ງປະເທດອັງກິດ,
ເມື່ອກ່າວປາໄສຕໍ່ຜູ້ນຳຊາວກາໂຕລິກເມື່ອເດືອນທັນວາຜ່ານມານີ້ຢູ່ທີ່ມະຫາວິທະຍາໄລ ພອນທິ ພິໂກ
ກະໂກຣຽນ (Pontifical Gregorian),” ໄດ້ສັ່ງເກດເຫັນວ່າຜູ້ຄົນສົນໃຈຝ່າຍໂລກຫລາຍຂະໜາດໃດ.
ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ ຜູ້ເຮັດຜິດກໍເປັນຜູ້ຮຸກຮານທີ່ບໍ່ເຊື່ອວ່າມີພຣະເຈົ້າໃນໂລກນີ້ ກໍບໍ່ເຫັນຄຸນຄ່າຂອງສັດທາ
ຫລື ສາດສະໜາ.²

ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນທີ່ແນະນຳອັນປະເສີດໃນພຣະຄຳພິມມອນກໍຄືຄວາມຝັນຂອງສາດສະດາລີໄຮ
ກ່ຽວກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ.³ ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນນີ້ບັນຍາຍຢ່າງແຈ້ງຊັດເຖິງການທ້າທາຍຕໍ່ສັດທາທີ່ມີ

ຢູ່ໃນວັນເວລາຂອງເຮົາ ແລະ ສິ່ງທີ່ແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຜູ້ຄົນທີ່ຮັກ, ນະມັດສະການ, ແລະ ຮູ້ສຶກຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ລິໄຮອະທິບາຍເຖິງການປະພຶດບາງຢ່າງ ທີ່ທຳລາຍສັດທາ. ບາງຄົນກຳຈອງຫອງ, ທະນົງຕົວ, ແລະ ໂງ່ຈ້າ. ເຂົາເຈົ້າສົນໃຈນຳພຽງແຕ່ສິ່ງ ທີ່ບາງຄົນຖືວ່າປັນຍາຂອງໂລກ.⁴ ອີກຄົນອື່ນກໍມີຄວາມສົນໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ແຕ່ກໍຖືກຫລົງທາງໄປ ໃນໝອກແຫ່ງຄວາມມືດມົວ ແລະ ບາບຂອງໂລກ.⁵ ບາງຄົນກໍໄດ້ຊົມລົດຊາດແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ແຕ່ແລ້ວຮູ້ສຶກລະອາຍໃຈເພາະຜູ້ຄົນທີ່ເຍາະເຍີ້ຍເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຕົກໄປໃນເສັ້ນທາງທີ່ຕ້ອງຫ້າມ.⁶

ສຸດທ້າຍ, ກໍມີຜູ້ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈດົນຕີແຫ່ງສັດທາ. ທ່ານຮູ້ຢູ່ວ່າທ່ານເປັນໃຜ. ທ່ານຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງ ແລະ ພະຍາຍາມຕໍ່ໄປທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດ ແລະ ແບ່ງປັນຂ່າວສານຂອງ ພຣະອົງ, ໂດຍສະເພາະກັບຄອບຄົວຂອງທ່ານ.⁷ ທ່ານຄົງຢູ່ໃນຄວາມປອງດອງກັບການກະຕຸ້ນເຕືອນ ຂອງພຣະວິນຍານ, ຮູ້ສຶກຕົວຕໍ່ອຳນາດຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ມີການປະພຶດທາງສາດສະໜາໃນ ບ້ານເຮືອນຂອງທ່ານ, ແລະ ພະຍາມຢ່າງພຽກພຽນທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດເໝືອນພຣະຄຣິດ ໃນຖານະ ສານຸສິດຂອງພຣະອົງ.

ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າທ່ານມີວຽກເຮັດຫລາຍຂະໜາດໃດ. ປາດສະຈາກການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ທີ່ໄດ້ຄຳຈ້າງ, ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້ກໍຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບທ່ານ ສະມາຊິກຜູ້ອຸທິດຕົນ. ພວກເຮົາຮູ້ມັນເປັນເລື່ອງທຳມະດາສຳລັບສະມາຊິກຂອງຝ່າຍອະທິການ ແລະ ປະທານສະເຕກ ແລະ ອີກຫລາຍໆຄົນທີ່ຈະທຸ້ມເທຫລາຍໆຊົ່ວໂມງໃນການຮັບໃຊ້ທີ່ອຸທິດຕົນ. ຝ່າຍກຳມະການຊ່ອຍເຫລືອ ແລະ ປະທານກຸ່ມເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີເລີດໃນການເສຍສະລະທີ່ບໍ່ເຫັນ ແກ່ຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ການຮັບໃຊ້ ແລະ ການເສຍສະລະກໍມີຢູ່ຕະຫລອດທົ່ວສາດສະໜາຈັກ, ໄປເຖິງສະໝຽນຜູ້ຮັກສາບັນທຶກ, ຄູສອນປະຈຳບ້ານ ແລະ ຄູຢັງມສອນທີ່ຊື່ສັດ, ແລະ ຜູ້ທີ່ສອນ ຫ້ອງຮຽນຕ່າງໆ. ພວກເຮົາຮູ້ສຶກບຸນຄຸນຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ຢ່າງກ້າຫານໃນຖານະຜູ້ນຳກຸ່ມລູກເສືອ ຫລື ເດັກອະນຸບານ. ພວກທ່ານຍັງມີຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຂອບໃຈສຳລັບສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເຮັດ ແລະ ເປັນຢູ່!

ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຢູ່ວ່າມີສະມາຊິກຜູ້ທີ່ບໍ່ສົນໃຈ ແລະ ບໍ່ຊື່ສັດຕໍ່ຄຳສອນບາງຢ່າງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ. ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຮົາກໍຢາກໃຫ້ສະມາຊິກຕົ້ນຂຶ້ນດ້ວຍສັດທາ ແລະ ເພີ່ມທະວີການມາໂບດ ແລະ ຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຮັກລູກໆຂອງພຣະອົງທຸກໆຄົນ. ພຣະອົງປະສົງໃຫ້ເຂົາທຸກຄົນກັບ ຄືນໄປຫາພຣະອົງອີກ. ພຣະອົງປະສົງໃຫ້ທຸກຄົນປອງດອງຢູ່ກັບດິນຕີສັກສິດແຫ່ງສັດທາ. ການຊົດໃຊ້ ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດເປັນຂອງປະທານສຳລັບທຸກໆຄົນ.

ມັນຕ້ອງຖືກສອນ ແລະ ຖືກເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາຮັກ ແລະ ນັກຖືທຸກໆຄົນທີ່ລີໄຮໄດ້ບັນຍາຍເຖິງ.⁸ ຈິ່ງຈຳໄວ້ວ່າ, ມັນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງເຮົາທີ່ຈະຕັດສິນ. ການຕັດສິນເປັນໜ້າທີ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.⁹ ປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງເຮົາໂດຍສະເພາະໃຫ້ມີ “ຄວາມກ້າຫານທີ່ຈະຫລີກລ້ຽງຈາກການຕັດສິນຄົນອື່ນ.”¹⁰ ເພິ່ນຍັງໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສະມາຊິກຜູ້ຊື່ສັດທຸກໆຄົນໃຫ້ຊ່ອຍກູ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຜົນລະໄມ້ແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ແລ້ວໄດ້ຕົກເຮ່ຍໄປຄືກັບວ່າເປັນຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ພົບເສັ້ນທາງທີ່ຄັບ ແລະ ແຄບນັ້ນ. ເຮົາອະທິຖານວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຈັບເຫລັກເສັ້ນເອົາໄວ້ ແລະ ຮັບສ່ວນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ “ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກຢ່າງເຫລືອລົ້ນ.”¹¹

ຂະນະທີ່ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຂອງລີໄຮຮ່ວມເຖິງທຸກໆຄົນ, ຈຸດຄຳສອນທີ່ສຳຄັນສຸດແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນນິລັນດອນຂອງຄອບຄົວ. “ຄອບຄົວຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ. ມັນເປັນໜ່ວຍທີ່ສຳຄັນສຸດໃນການເວລາ ແລະ ໃນນິລັນດອນ.”¹² ເມື່ອລີໄຮໄດ້ຮັບສ່ວນຜົນລະໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ (ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ), ເພິ່ນໄດ້ປາຖະໜາຢາກໃຫ້ “ຄອບຄົວ [ຂອງເພິ່ນ] ຮັບສ່ວນຜົນນັ້ນດ້ວຍ.”¹³

ຄວາມປາຖະໜາຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຮົາແມ່ນຢາກລ້ຽງດູລູກໆຂອງເຮົາໃນຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ. ຫລັກທຳໜຶ່ງທີ່ຈະຊ່ອຍໃຫ້ເຮົາສຳເລັດຜົນນີ້ກໍແມ່ນການຫລີກລ້ຽງຈາກການຕັດສິນຫລາຍເກີນໄປກ່ຽວກັບການປະພຶດທີ່ໂງ່ຈ້າ ແລະ ບໍ່ສະຫລາດແຕ່ບໍ່ໄດ້ເປັນບາບ. ເມື່ອຫລາຍປີກ່ອນ, ຕອນພັນລະຍາ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີລູກຢູ່ນຳໃນບ້ານ, ແອວເດີ ດາລິນ ເອັຈ ໂອກ ໄດ້ສອນວ່າມັນສຳຄັນທີ່ຈະໄຈ້ແຍກລະຫວ່າງຄວາມຜິດພາດຂອງຄົນໜຸ່ມ ຊຶ່ງຄວນໄດ້ຮັບການສັ່ງສອນ ແລະ ບາບທີ່ຕ້ອງການການຕິຕຽນ ແລະ ການກັບໃຈ.¹⁴ ເມື່ອຂາດປັນຍາ, ລູກໆຂອງເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບການສັ່ງສອນ. ເມື່ອມີບາບ, ການກັບໃຈນັ້ນແມ່ນຈຳເປັນ.¹⁵ ພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນວ່າສິ່ງນີ້ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊ່ອຍເຫລືອໃນຄອບຄົວຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

ການປະຕິບັດທາງເລື່ອງສາດສະໜາໃນບ້ານເຮືອນໃຫ້ພອນຄອບຄົວເຮົາ. ການເປັນຕົວຢ່າງແຮ່ງສຳຄັນເປັນພິເສດ. ສິ່ງທີ່ເຮົາເປັນຢູ່ສະທ້ອນສຽງດັງຫລາຍຈົນວ່າລູກໆຂອງເຮົາອາດບໍ່ໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ເຮົາເວົ້າ. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸເກືອບຫ້າປີ, ແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຂ່າວວ່ານ້ອງຊາຍໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ ເມື່ອກຳປັ່ນລົບທີ່ລາວໄດ້ເປັນທະຫານຮັບໃຊ້ຖືກລະເບີດໃນຝັ່ງທະເລຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນໃກ້ຕອນທ້າຍຂອງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີສອງ.¹⁶ ຂ່າວນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແມ່ສະຫລົດໃຈຫລາຍ. ແມ່ໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງນອນ. ບໍ່ດົນຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປສ່ອງເບິ່ງໃນຫ້ອງເພື່ອຈະຮູ້ວ່າແມ່ເປັນຈັ່ງໃດ. ແມ່ໄດ້ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າອະທິຖານຢູ່ຂ້າງຕຽງ. ຄວາມສະຫງົບສຸກໄດ້ເຂົ້າມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າເພາະພໍ່ແມ່ໄດ້ສອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ອະທິຖານ ແລະ ໃຫ້ຮັກພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ. ນີ້ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ແມ່ໄດ້ເຮັດສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າສະເໝີ. ແມ່ທີ່ນັ່ງອະທິຖານນຳລູກມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍກວ່າຕົວຢ່າງໃດໆ.

ຂ່າວສານ, ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ, ແລະ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາ, ເປັນຫລັກສູດທີ່ຈຳເປັນຂອງຄອບຄົວເຮົາ. ບໍ່ມີຂໍ້ພຣະຄຳພີໃດບັນຍາຍເຖິງສັດທາຂອງເຮົາໄດ້ດີກວ່າ 2 ນິໄຟ 25:26 ວ່າ: “ແລະ ເຮົາກ່າວເຖິງພຣະຄຣິດ, ເຮົາຊື່ນຊົມໃນພຣະຄຣິດ, ເຮົາສັ່ງສອນເລື່ອງພຣະຄຣິດ, ເຮົາພະຍາກອນເຖິງພຣະຄຣິດ, ແລະ ເຮົາຂຽນຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງເຮົາເພື່ອລູກຫລານຂອງເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຂົາຈະມອງຫາແຫລ່ງໃດເພື່ອການປົດບາບຂອງເຂົາ.”

ຫລັກທຳພື້ນຖານຢ່າງໜຶ່ງຈາກພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຂອງລິໂຮກວ່າສະມາຊິກຜູ້ຊື່ສັດຕ້ອງຈັບເອົາຮາວເຫລັກນັ້ນໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນເພື່ອຈະຮັກສາເຂົາເຈົ້າໄວ້ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຄັບ ແລະ ແຄບ ທີ່ນຳໄປສູ່ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ. ມັນສຳຄັນຫລາຍສຳລັບສະມາຊິກທີ່ຈະອ່ານ, ໄຕ່ຕອງ, ແລະ ສຶກສາພຣະຄຳພີ.¹⁷

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນແມ່ນສຳຄັນທີ່ສຸດ.¹⁸ ແນ່ນອນວ່າ, ຈະມີຜູ້ຄົນທີ່ປະໝາດຄວາມສຳຄັນ ຫລື ແມ່ນແຕ່ຈະເຍາະເຍີ້ຍປື້ມສັກສິດນີ້. ບາງຄົນໄດ້ໃຊ້ຄວາມຕະຫລົກ. ແຕ່ກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປສອນສາດສະໜາ, ອາຈານມະຫາວິທະຍາໄລຄົນໜຶ່ງໄດ້ອ້າງເຖິງຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານ ມາກ ທະເວນ ວ່າຖ້າທ່ານເອົາຄຳທີ່ວ່າ “ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ” ອອກຈາກພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ແລ້ວມັນ “ຈະເປັນພຽງແຕ່ປື້ມນ້ອຍຫົວໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ.”¹⁹

ສອງສາມເດືອນຕໍ່ໄປ, ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ທີ່ກຸ່ງລອນດອນ ປະເທດອັງກິດ, ອາຈານທີ່ມີຊື່ສຽງດັງຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາຈາກມະຫາວິທະຍາໄລ ອອກສະໂຟດ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານຊາວເອຢິບຄົນໜຶ່ງໃນຝ່າຍພາສາສີມິຕິກ, ໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ໄດ້ຕິດຕໍ່ຫາປະທານເດວິດ ໂອ ມິກເຄ, ແລະ ໄດ້ພົບກັບຜູ້ສອນສາດສະໜາ. ເພິ່ນໄດ້ບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າເພິ່ນຍອມຮັບວ່າພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນການແປຂອງການຮຽນຮູ້ຂອງຊາວຢິວ ແລະ ວ່າພາສາຂອງຊາວເອຢິບສຳລັບຍຸກສະໄໝນັ້ນໄດ້ບັນຍາຍຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.²⁰ ຕົວຢ່າງໜຶ່ງຈາກຫລາຍໆຢ່າງທີ່ເພິ່ນໄດ້ໃຊ້ກຳແມ່ນຄຳຕໍ່ປະໂຫຍກດັ່ງ “ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ,” ທີ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າເປັນວິທີທີ່ເພິ່ນຈະແປຄຳສັບທີ່ຖືກໃຊ້ໃນການຂຽນພາສາສີມິຕິກເກົ່າແກ່ຄືກັນ.²¹ ອາຈານຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຂະນະທີ່ວິທີທາງຄວາມຮຽນຮູ້ທີ່ອີງຕາມອາຊີບຂອງເພິ່ນໄດ້ຊ່ວຍເພິ່ນ, ແຕ່ມັນຍັງຈຳເປັນທີ່ຈະມີປະຈັກພະຍານທາງວິນຍານ. ຜ່ານການສຶກສາ ແລະ ການອະທິຖານເພິ່ນໄດ້ຮັບພະຍານທາງວິນຍານ ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ. ສະນັ້ນຄຳທີ່ນັກຕະຫລົກທີ່ມີຊື່ສຽງຄົນໜຶ່ງໄດ້ໃຊ້ເປັນຂໍ້ເຍາະເຍີ້ຍ, ນັກປາດອີກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າເປັນຫລັກຖານອັນເລິກຊຶ້ງຂອງຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ທີ່ຖືກຍືນຍັນຕໍ່ເພິ່ນໂດຍພຣະວິນຍານ.

ຄວາມສຳຄັນຂອງຄຳສອນເລື່ອງອຳເພີໃຈທີ່ຮຽກຮ້ອງປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ພື້ນພູຄົນມາ
ໃໝ່ຕ້ອງຂຶ້ນຢູ່ກັບສັດທາແທນສິ່ງທາງນອກ ຫລື ການພິສູດທາງວິທະຍາສາດ. ການເອົາຈິງເອົາຈັງ
ຢູ່ໃນສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນຖືກເປີດເຜີຍ ດັ່ງເຊັ່ນຍິງພິມມະຈັນຈະຄອດລູກ ຫລື ການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງ
ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ ຫລືວ່າໂຈເຊັບ ສະມິດ ແປພຣະຄຳພີໄດ້ແນວໃດ
ຈະບໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດ ຫລື ໃຫ້ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ. ນີ້ເປັນເລື່ອງທາງສັດທາ. ໃນທີ່ສຸດ,
ຄຳແນະນຳຂອງໂມໂຣໂນວ່າໃຫ້ອ່ານ ແລະ ໄຕ່ຕອງ ແລະ ແລ້ວໃຫ້ທູນຖາມພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ
ເຕັມທີ, ດ້ວຍເຈດຕະນາທີ່ແທ້ຈິງ, ໃຫ້ຍືນຍັນຄວາມຈິງທາງພຣະຄຳພີໂດຍການເປັນພະຍານຂອງ
ພຣະວິນຍານຄືຄຳຕອບນັ້ນ.²² ນອກເໜືອຈາກນີ້, ເມື່ອເຮົາພັດທະນາໃຫ້ພຣະຄຳພີມີຄວາມສຳຄັນ
ໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບພອນໂດຍພຣະວິນຍານ ແລະ
ຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດແຫ່ງຄວາມດີງາມຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກປິຕິຍິນດີ, ຄວາມສຸກ, ແລະ
ຄວາມສັນຕິສຸກເປັນພິເສດ.²³

ແນ່ນອນວ່າ, ເສັ້ນທາງທີ່ແບ່ງແຍກຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຍິນສຽງດົນຕີແຫ່ງສັດທາ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນຄຸນຄ່າ ຫລື
ບໍ່ຢູ່ຢ່າງປອງດອງນັ້ນ ຄືການສຶກສາພຣະຄຳພີຢ່າງຈິງຈັງ. ເມື່ອຫລາຍປີກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກປະທັບໃຈ
ຫລາຍວ່າສາດສະດາທີ່ຮັກຄົນໜຶ່ງ, ສະເປັນເຊີ ດັບບັນຍູ ຄິມໂບ, ໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່
ຈະຕ້ອງອ່ານ ແລະ ສຶກສາພຣະຄຳພີຕໍ່ໄປ. ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າພົບເຫັນວ່າເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເອົາ
ໃຈໃສ່ຄວາມສຳພັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບສະຫວັນ ແລະ ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີຫຼືທາງສະຫວັນຮັບຟັງ ແລະ
ສຽງທາງສະຫວັນບໍ່ເວົ້າຈາ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຫ່າງໄກ. ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າເອົາໃຈໃສ່ພຣະຄຳພີເສັ້ນທາງນັ້ນ
ກໍ່ແຄບເຂົ້າ ແລະ ສະພາບການທາງວິນຍານກໍ່ກັບຄືນມາ.”²⁴

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າເຮົາກຳລັງອ່ານພຣະຄຳພີມີມອນຢູ່ກັບລູກໆຂອງເຮົາເປັນປະຈຳ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ສົນທະນາເລື່ອງນີ້ກັບລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ແບ່ງປັນຂໍ້ສັ່ງເກດສອງຂໍ້ກັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າຈະແບ່ງປັນກັບທ່ານ. ທຳອິດ, ຄວາມບໍ່ລົດລະໃນການອ່ານພຣະຄຳພີທຸກໆມື້ເປັນຄອບຄົວ.
ລູກສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າບັນຍາຍຄວາມພະຍາຍາມອ່ານພຣະຄຳພີໃນຕອນເຊົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າກັບລູກ
ໄວລຸ້ນຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມຕະຫລົກ. ນາງ ແລະ ສາມີພາກັນລຸກແຕ່ເຊົ້າໆ, ຢ່າງໄປໃນໝອກທີ່ມີດມົວເພື່ອ
ໄປຈັບຮາວເຫລັກຕາມຂັ້ນໃດຂອງເຂົາເຈົ້າບ່ອນທີ່ຄອບຄົວເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອອ່ານພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຄວາມບໍ່ຫລົດລະເປັນຄຳຕອບ, ແລະ ອາລິມຕະຫລົກກໍ່ຊ່ອຍໄດ້ຄືກັນ. ມັນຮຽກຮ້ອງຄວາມພະຍາຍາມ
ຫລາຍຈາກສະມາຊິກໃນຄອບຄົວທຸກໆຄົນ, ທຸກໆມື້, ແຕ່ມັນກໍ່ຮຸ່ນຄ່າ. ຄວາມບໍ່ຫລົດລະເອົາຊະນະ
ອຸປະສັກຊົ່ວຄາວໄດ້.

ທີສອງຄືວິທີທີ່ລູກຊາຍຫລ້າຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລາວອ່ານພຣະຄຳພີກັບ ຄອບຄົວໝູ່ມ້ອຍຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສອງໃນລູກສີ່ຄົນຂອງເຂົາເຈົ້າຍັງອ່ານບໍ່ເປັນເທື່ອ. ສຳລັບລູກຜູ້ມີ ອາຍຸຫຼ້າປີ ເຂົາເຈົ້າກໍມີນິທານນີ້ວ່າເພື່ອເປັນສັນຍານທີ່ເຂົາຕອບໄດ້ເພື່ອຈະໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເຕັມທີ ໃນການອ່ານພຣະຄຳພີເປັນຄອບຄົວ. ສັນຍານຂອງນີ້ວິທີ 1 ແມ່ນໃຫ້ພໍ່ອ່ານຊ້ຳ: “ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ,” ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມ້ອນ. ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງສາລະພາບວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ມັກຄວາມຈິງທີ່ວ່າສຳນວນນີ້ປະກົດວ່າມີຫລາຍ. ໂດຍບັງເອີນ, ສຳລັບຄວາມສົນໃຈຂອງຄອບຄົວ ໝູ່ມ້ອຍແລ້ວ, ສັນຍານນີ້ວິທີ 2 ແມ່ນ “ແລ້ວເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າ”; ນີ້ວິທີ 3, 4, ແລະ 5 ແມ່ນຖືກ ເລືອກໂດຍພໍ່ແມ່ ອີງຕາມຄຳທີ່ມີຢູ່ໃນບົດທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງອ່ານຢູ່.

ເຮົາຮູ້ວ່າການສຶກສາພຣະຄຳພີເປັນຄອບຄົວ ແລະ ການສັງສັນໃນຄອບຄົວຈະບໍ່ສົມບູນແບບສະເໝີໄປ. ບໍ່ວ່າການທ້າທາຍທີ່ທ່ານຈະປະເຊີນຈະເປັນແບບໃດກໍຕາມ, ຢ່າທີ່ຖອຍໃຈ.

ຂໍໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າສັດທາໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະອົງແມ່ນການທົດລອງທີ່ສຳຄັນຂອງຊີວິດມະຕະ ແລະ ຈະເປັນໄປຕະຫລອດການ. ເໜືອທຸກສິ່ງ ທັງໝົດ, ເຮົາແຕ່ລະຄົນຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າເມື່ອຄົນໃດໜຶ່ງບໍ່ເຫັນຄຸນຄ່າຂອງດິນຕີແຫ່ງສັດທາ, ເຂົາຈະບໍ່ປອງດອງຢູ່ກັບພຣະວິນຍານ. ຕາມທີ່ສາດສະດານິໄຟໄດ້ສອນວ່າ, “ອ້າຍໄດ້ຍິນສຽງ ຂອງພຣະອົງ ... ; ແລະ ພຣະອົງຮັບສັ່ງກັບອ້າຍດ້ວຍສຽງອັນຮຽບຮ້ອຍນີ້ມນວນ, ແຕ່ອ້າຍມີໃຈເກີນ ກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກ, ອ້າຍຈຶ່ງຮູ້ສຶກໃນຄຳຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້.”²⁵

ຄຳສອນຂອງເຮົາກໍແຈ້ງຊັດດີ; ເຮົາຕ້ອງຮູ້ສຶກດີ ແລະ ມີຄວາມເບີກບານ. ເຮົາເນັ້ນໜັກເຖິງສັດທາ ຂອງເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມຍ້ານກົວຂອງເຮົາ. ເຮົາຊື່ນຊົມໃນຄວາມຮັບຮອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ວ່າພຣະອົງ ຈະຢູ່ຄຽງຂ້າງເຮົາ ແລະ ປະທານການຊື່ນຳ ແລະ ການນຳພາໃຫ້ເຮົາ.²⁶ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນ ພະຍານຕໍ່ຫົວໃຈຂອງເຮົາວ່າເຮົາມີພຣະບິດາໃນສະຫວັນທີ່ຊົງຮັກ, ທີ່ແຜນແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງ ພຣະອົງສຳລັບການໂຖ່ຂອງເຮົາຈະບັນລຸຜົນໃນທຸກໆດ້ານເພາະການເສຍສະລະຊິດໃຊ້ຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຕາມທີ່ນາງເນໂອມີ ດັບບັນຍູ ແຣນໂດ, ນັກປະພັນເພງ “ເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ,” ໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ: “ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງນຳພາ; ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຮັບຮອງວ່າ ຄວາມຍ້ານກົວ ນັ້ນຈະຫາຍໄປເມື່ອສັດທາຍິນຍົງຢູ່.”²⁷

ສະນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ເຮົາ, ບໍ່ວ່າເຮົາຈະຢູ່ໃນຈຸດໃດກໍຕາມໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງການເປັນສາມຮາກສິດໃນພາບທີ່ມາ ໃຫ້ເຫັນຂອງລິໄສ, ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຮົາ ໃຫ້ຕັ້ງໃຈບຸກໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ນີ້ ທີ່ຈະຮັບເອົາຂອງປະທານແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນທີ່ເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານວ່າເຮົາຈະຄົງຢູ່ຢ່າງປອງດອງກັບດິນຕີແຫ່ງສັດທາ. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານເຖິງ ຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງຂອງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 1:30.
2. Jonathan Sacks, “Has Europe Lost Its Soul?” (address delivered on Dec. 12, 2011, at the Pontifical Gregorian University), chiefrabbi.org/ReadArtical.aspx?id=1843.
3. ເບິ່ງ 1 Nephi 8.
4. ເບິ່ງ 1 Nephi 8:27; 11:35.
5. ເບິ່ງ 1 Nephi 8:23; 12:17.
6. 1 ນິໄຟ 8:28.
7. ເບິ່ງ 1 Nephi 8:30.
8. ຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດແມ່ນໃຫ້ຊອກຫາແກະທີ່ຫລົງທາງໄປ; ເບິ່ງ ມັດທາຍ 18:12-14.
9. ເບິ່ງ ໂຢຮັນ 5:22; ເບິ່ງ ມັດທາຍ 7:1–2 ນຳອີກ.
10. Thomas S. Monson, “May You Have Courage,” *Liahona* and *Ensign*, May 2009, 124.
11. 1 ນິໄຟ 8:12.
12. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 1.1.1.
13. 1 ນິໄຟ 8:12.
14. ເບິ່ງ Dallin H. Oaks, “Sins and Mistakes,” *Ensign*, Oct. 1996, 62. ແອວເດີໂອກໄດ້ ສອນກຸ່ວກັບແນວຄິດນີ້ ຕອນເພິ່ນເປັນປະທານຂອງມະຫາວິທະຍາໄລບຣິກຳ ຢັງ ລະຫວ່າງປີ 1980.
15. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 1:25–27.
16. ເບິ່ງ Marva Jeanne Kimball Pedersen, *Vaughn Roberts Kimball: A Memorial* (1995). Vaughn played football as a quarterback for Brigham Young University in

the fall of 1941. The day after the attack on Pearl Harbor, December 8, 1941, he enlisted in the US Navy. He was killed on May 11, 1945, by enemy bombing attacks against the USS *Bunker Hill* and was buried at sea.

17. ເບິ່ງ ໂຢຮັນ 5:39.

18. ເບິ່ງ Ezra Taft Benson, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, Nov. 1986, 4; or *Liahona* and *Ensign*, Oct. 2011, 52.

19. Mark Twain, *Roughing It* (1891), 127–28. Each new generation is presented with Twain’s comments as if they were a significant new discovery. There is usually little reference to the fact that Mark Twain was equally dismissive of Christianity and religion in general.

20. ເບິ່ງ 1 Nephi 1:2.

21. I met Dr. Ebeid Sarofim in London when the elders were teaching him. See also N. Eldon Tanner, in Conference Report, Apr. 1962, 53. Many scholars of ancient Semitic and Egyptian writings have noted the repetitive use of the conjunctive phrase “And it came to pass” at the beginning of sentences; see Hugh Nibley, *Since Cumorah*, 2nd ed. (1988), 150.

22. ເບິ່ງ ໂມໂຣໂນ 10:4; ມີຄົນທີ່ສິ່ງໃສ່ສ່ວນນ້ອຍທີ່ໄດ້ທົດລອງສິ່ງນີ້ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈແທ້.

23. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 59:23.

24. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 67.

25. ເບິ່ງ 1 Nephi 17:45; see also Ezra Taft Benson, “Seek the Spirit of the Lord,” *Tambuli*, Sept. 1988, 5; *Ensign*, Apr. 1988, 4: “We hear the words of the Lord most often by a feeling. If we are humble and sensitive, the Lord will prompt us through our feelings.”

26. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 68:6.

27. “When Faith Endures,” *Hymns*, no. 128.